

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20CoCsp/23/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8521200732
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8521200732.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členiek senátu JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Viery Kandrikovej v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtňa 48, 811 07 Bratislava-Staré Mesto, proti žalovanému: F. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. M. XXX, XXX XX S. M., o zaplatenie 476,73 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 6Csp/41/2021-87 zo dňa 25.02.2022, takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje sa rozsudok.
- II. Stranám sporu sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:
„I. Žalobu zamieta.
II. Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.“

1.1. V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 476,73 eura s príslušenstvom, nahradenia trov konania, a to titulom porušenia zmluvných podmienok žalovaným z uzatvorenej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 21.12.2017 medzi právnym predchodcom pôvodného žalobcu Consumer Finance Holding a.s. a žalovaným.

Mal za preukázané, že žalovaný uzatvoril spotrebiteľskú zmluvu s nebankovou spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., ktorá zanikla na základe rozdelenia zlúčením, pričom jej právnym nástupcom, na ktorého prešla aj predmetná pohľadávka voči žalovanému bola spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s.. V priebehu konania bola medzi spoločnosťou VÚB, a.s. a žalobcom uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok, ktorej predmetom bola opätovne aj pohľadávka, ktorá je uplatňovaná v tomto konaní.

Konštatoval, že v danom prípade síce pohľadávka vznikla voči nebankovému subjektu, avšak následne prešla na bankový subjekt, ktorý pri postúpení pohľadávok je povinný dodržať taktiež podmienky a pravidlá upravené v zákone o bankách.

Bol toho názoru, že z vykonaného dokazovania nevyplývalo, aby žalobca, resp. jeho právny predchodca predložil takýto dôkaz, preto dospel k záveru, že žalobca nepreukázal splnenie tejto obligatórnej podmienky uvedenej v § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Žalobca síce predložil oznámenie o postúpení pohľadávky, avšak uvedené nemožno považovať o zasielaní písomnej výzvy žalovanému v zmysle citovaného § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Písomné oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky adresovanej žalovanému tak nemožno považovať za takú výzvu ako má na mysli citované ustanovenia a ani nenahrádza.

Konštatoval, že predmetná pohľadávka nebola zo strany právneho predchodcu žalobcu platne postúpená (uvedené platí aj vo vzťahu už k splatným, t.j. dospelým splátkam), a to má za následok nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu.

O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 a § 262 Civilného sporového poriadku.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, v ktorom okrem iného uviedol, že žalovaný bol preukázateľne vyzvaný jeho predchodcom na plnenie žalobou, ktorá je svojim obsahom výzvou banky na plnenie. Žaloba bola žalovanému preukázateľne doručená dňa 30.06.2021. Žalobcovi bola pohľadávka, ktorej zaplatenie je predmetom sporu postúpená dňa 19.11.2021. K postúpeniu žalovanej pohľadávky tak došlo po písomnej výzve banky žalovanému na zaplatenie bankovej pohľadávky a uplynutí 90 dňového omeškania so zaplatením dlhu. Týmto boli splnené zákonné podmienky pre postúpenie bankovej pohľadávky v zmysle zákona č. 92 ods. 8 o bankách, čím došlo k platnému postúpeniu bankovej pohľadávky. K postúpeniu pohľadávky, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporu došlo riadne a platne, čím je daná jeho aktívna legitímácia v tomto spore. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že zaviazže žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 476,73 eura, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 476,73 eura od 08.11.2018 do zaplatenia, to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a prizná žalobcovi nárok na náhradu trov konania a náhradu trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu.

3. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce podľa zásad upravených v ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania a po preskúmaní odvolania dospel k záveru, že namietané odvolacie dôvody žalobcu nie sú opodstatnené.

4. Po oboznámení sa s obsahom napadnutého rozhodnutia odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie žalobu na zaplatenie žalovanej sumy zamietol, z dôvodu nedostatku vecnej aktívnej legitímácie žalobcu v dôsledku nesplnenia zákonných podmienok pre platné postúpenie pohľadávky voči žalovanému na žalobcu.

5. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

6. Zásadnou otázkou, ktorú bolo potrebné v predmetnom konaní vyriešiť, je otázka, či boli splnené zákonné podmienky na postúpenie tzv. bankovej pohľadávky. Zákon o bankách totiž nad rámec pravidiel cesie v Občianskom zákonníku sprísňuje pravidlá pri postupovaní pohľadávok z bánk na iné subjekty.

7. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už (1) splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej (2) písomnej výzvy banky a skutočnosti, že klient banky je napriek výzve (3) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť kumulatívne splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súdna autorita v oblasti interpretácie a aplikácie zákonov v rozsudku sp.zn. 7Cdo/26/2017 z 28.03.2018, aj v uznesení sp.zn. 1Cdo/147/2017 z 24.04.2018 zhodne konštatoval, že podmienky § 92 ods. 8 veta prvá Zákona o bankách sú zákonnými podmienkami platného postúpenia pohľadávky banky, nie úpravou, s nedodržaním ktorej je spojené porušenie bankového tajomstva.

9. Ustanovením § 92 ods. 8 Zákona o bankách sa sledovalo sprísnenie postúpenia cesie bankovej pohľadávky zo sféry kontrolovanej centrálnou bankou a umožniť dlžníkovi, ktorý poruší zmluvné podmienky, aby v primeranom čase vykonal nápravu a zotrval vo vzťahu s bankou, s ktorou dojednal finančnú službu („Toto právo banka nemá, ak klient uhradil omeškaný peňažný záväzok ešte pred postúpením pohľadávky...“). Zákonné podmienky akými sú napr. postúpenie iba splatnej pohľadávky,

písomná výzva, 90 dňová lehota nepodporuje záver, že by hlavným cieľom sprísnenia cesie bankovej pohľadávky bola ochrana bankového tajomstva.

10. V zmysle uvedeného ustanovenia je daná možnosť postúpenia pohľadávky aj bez súhlasu klienta, musia však byť naplnené všetky tri predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky. Práve v nevyžadovaní súhlasu klienta je potrebné vidieť prelomenie bankového tajomstva. Jednou z podmienok prípustnosti jeho porušenia (okrem nepretržitého omeškania klienta viac ako 90 kalendárnych dní a splatnosti pohľadávky) je písomná výzva adresovaná dlžníkovi pred postúpením pohľadávky.

11. Písomná výzva banky klientovi je druhým predpokladom pre cesiu bankovej pohľadávky, alebo jej časti na inú osobu.

12. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca nepreukázal svoju aktívnu legitimitáciu v konaní, a tým svoje procesné právo uplatniť si predmetný hmotno-právny nárok voči žalovanému.

13. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalovaný a právny predchodca žalobcu obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. dňa 21.12.2017 uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 558,- eur. Právnym nástupcom právneho predchodcu žalobcu, t.j. obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. sa na základe Projektu rozdelenia zlúčením stala Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155 (ďalej len „VÚB, a.s.“), ktorá však už mala postavenie bankového subjektu. Pôvodný žalobca VÚB, a.s. dňa 26.08.2018 predžalobnou upomienkou vyzvala žalovaného na zaplatenie nedoplatku na splátkach, pričom ho upozornila, že ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 6/2018, bude oprávnená úver zosplatiť. Následne VÚB, a.s. dňa 02.11.2018 oznámila žalovanému vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru.

14. Odvolací súd má zároveň za preukázané, že pôvodný žalobca VÚB, a.s. uzavrel so žalobcom rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 19.11.2021. Žalobca v konaní predložil oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 25.11.2021 adresované žalovanému, doručenie ktorého ani odvolaciemu súdu nepreukázal.

15. K takémuto postúpeniu pohľadávky však mohlo dôjsť len v tom prípade, ak boli splnené podmienky postúpenia uvedené v ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Žalobca síce predložil písomnú výzvu dlžníkovi, dôkaz o jej doručení ale nepredložil, nakoľko na doručení je s dátumom prevzatia písomnosti 30.8.2018 je podpísaný „otec T.“(č.l. 17b spisu), čo evokuje presvedčenie, že za žalovaného prevzal zásielku jeho otec.

16. Z obsahu súdneho spisu je teda zrejmé, že žalobca síce v konaní predložil výzvu zo dňa 26.08.2018 (č.l. 16b spisu) adresovanú žalovanému (jej doručenie však nebolo dokladované), ktorá sa však týkala splácania dlhu z úveru vo výške 90,- eur vyčísleného ku dňu 26.08.2018, avšak predmetom konania je nárok na zaplatenie pohľadávky žalobcu voči žalovanému z úveru vo výške 476,73 eura s príslušenstvom.

17. Na základe uvedeného má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie správne uzavrel, že žalobca nepreukázal, že by jeho pôvodný žalobca vyzval žalovaného na splnenie jeho záväzku zo zmluvy o úvere vzniknutého za neskoršie obdobie vo výške žalovanej sumy. Žalobca teda nepreukázal, že pohľadávka voči žalovanému bola v čase jej postúpenia na žalobcu dňa 19.11.2021 spôsobilá na postúpenie v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách.

18. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že v danom prípade nebola zachovaná zákonom stanovená 90 dňová lehota nepretržitého omeškania žalovaného ako dlžníka medzi výzvou a samotným postúpením pohľadávky.

19. Banka neposkytla žalovanému dostatočný priestor na vykonanie krokov voči „svojej“ banke na zotrvanie s ňou vo vzťahu. Splnenie zákonom požadovaných predpokladov na postúpenie splatných pohľadávok teda nebolo preukázané. Zmyslom a cieľom ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách

bolo dosiahnuť stav, aby mal dlžník dostatok času na vykonanie opatrení zotrvať na vzťahu so „svojou“ bankou, a tak zotrvať aj vo sfére kontrolovanej Národnou bankou Slovenska.

20. Žalobca neunesol dôkazné bremeno a pokiaľ súd prvej inštancie pre uvedený dôvod žalobu zamietol, je jeho rozhodnutie správne, keďže neboli preukázané zákonné podmienky platného postúpenia pohľadávky banky. Neplatnou je aj zmluva, na základe ktorej pôvodný veriteľ, t.j. VÚB, a.s. postúpila na žalobcu pohľadávku zo zmluvy uzatvorenej so žalovaným.

21. Keďže žalobcom nebolo preukázané naplnenie všetkých predpokladov možnosti postúpenia pohľadávky tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách (výzva banky adresovaná dlžníkovi pred postúpením pohľadávky), postúpenie pohľadávky nie je možné považovať za platné, a to s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka. S ohľadom na túto skutočnosť odvolací súd dospel k záveru, že žalobca nie je nositeľom práva, ktoré bolo predmetom postúpenia a žalobcom uplatnené v tomto konaní, preto mu nie je možné toto právo priznať.

22. Majúc na zreteli uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP.

23. Judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04). Odvolací súd s poukazom na uvedené nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými odvolacími námietkami žalobcu.

24. V odvolacom konaní nebol žalobca úspešný. Naopak fakticky plne úspešný bol žalovaný, ktorému vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP). Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný bol v odvolacom konaní pasívny, k odvolaniu sa nevyjadril, náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnila, a podľa obsahu spisu mu žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

25. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).